

Brak (Peciak), Przyjaciele

Tyle czasu to ciągnęłam, nadszedł kres.
Wiem, bolało, ale lepiej tak niż trwać.
W każdą noc płakałam myśląc że jest źle.
Lecz sprzed oczu wciąż gubiłam coś.

Teraz wiem gdzie jest moja droga.
Czemu z niej zboczyłam nie wiem już.
Nie zawaham się bo wracam na nią znów.
Wiem gdzie moje miejsce jest.

Zła strategia kończę z nią! I mimo to...
Wspomnienia idą w kąt...

Nie zamierzam już poświęcać łez.
Nie zamierzam dłużej siedzieć w tonie łez.
Mam wspaniałych ludzi wokół mnie.
Dla nich żyje, dla nich życiem ciesze się.
Przeszłość ma nie będzie ciągnąć się,
Gdy przede mną szczęście stoi...
Swych przyjaciół mam.